Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ſtũ ut regei g ſortẽ. Qd ẽ dm̃ diligere. habere uelle. Qd ẽ dm̃ diligere ꝓpt̃ ſe ꝙ ſũ. Idò diligere ut habeas ipſũ. Qd ẽ parmũ diligere ꝓpt̃ dm̃. Idò diligere q̃ habet dm̃. Sic̃ diligim̃ hoiem ꝓ pt̃ iuſticiã. i. q̃ habet iuſticiã. ſic̃ diligim̃ hoiem ꝓpt̃ ſapiẽtiã. i. q̃ habet ſapiẽtiã. ſic diligim̃ hoiẽ ꝓpt̃ dm̃. i. q̃ habet dm̃. Si ſortẽ ñ dũ habet. q̃ habituru ſ ẽ eũ. ut habeat eũ. Sic̃ ꝛaq; hoiẽ ꝓpt̃ dm̃ diligim̃. quẽ ꝛmq; ꝓpt̃ dm̃ ñ diligerem̃. ſi dm̃ ñ diligerem̃. quẽ admodũ cũ hoiẽ ꝓpt̃ ſapiã diligo. idò diligo. q̃ ipſã ſapiam diligo. q̃ pfecto ñ diligerẽ. ſi ſapiam ipſã ꝓpt̃ q̃ ipſũ diligo ñ diligẽm. ꝛa cũ parmũ ꝓpt̃ dm̃ diligo. idò diligo. q̃ dm̃ diligo. ꝓpt̃ q̃ ipſũ parmũ diligo. quẽ ꝛmq; ñ diligẽm. ſi dm̃ ꝓpt̃ q̃ ipſũ diligo ñ diligẽm. Sic q̃ ſi bene diligo. ꝛ bonũ diligo. ñ enim bene diligo ñ cũ bonũ diligo. ꝛ cũ bonũ qd diligo ñ ob aliud q̃ ꝓpt̃ bonitatẽ diligo. Si q̃ bonũ diligo. ſic diligo. Quomodo. dmicũ indo. ꝛ inimicũ ꝓpt̃ dm̃. Qd ẽ amicũ diligere indo. Idò diligere q̃ dm̃ habet. Il indiuitus ſuis. ñ infortitudine ſua. ñ inpulc̃ tudine ſua. ſ; iniuſticia ſua. inſcitiate ſua. ñ bonitate ſua. Illa enim ꝛ ſi adò s. eat dm̃ diligi poſſẽ. ꝛ ſepe cũ diligunt̃ auertunt ꝛ puertunt mte diligentũ ſe: ut dm̃ ñ diligant. Idẽ co phis ẽ ds laudandus. q̃ cũ dant̃ abipſo dant̃. ꝛ dona ei s. ſ; inhis ñ ẽ amandus parmus. q̃ uirt̃ ei ñ s. neq; bonũ faciunt ſta hoiem eua ſi habundauerint. neq; ſi defuerint malũ. Bonitas aut̃ bonũ facit. ꝛ iuſticia iuſtũ. ꝛ ãitas uerũ. ꝛ hec cũ ads adẽ ds. q̃ ds bonitas ẽ ꝛ iuſticia ꝛ uertitas. Solus inbonitate ꝛ iuſticia ꝛ uertitate: diligendus ẽ ho. ꝛ qñ inſtis diligit̃. indo diligit̃. q̃ ds bonitas ẽ ꝛ iuſticia ꝛ ãitas. Si q̃ bene diligim̃. ꝛ bonũ diligim̃. boni ſum̃. Il enim bonos facit ñ dilecto bona. ꝛ dilecto boni. Si aut̃ boni ſum̃ nullos amicos habem̃. ñ bonos. ꝛ nullos inimicos ñ malos. q̃ ſi boni ſum̃ nichil ñ bonũ diligim̃. ꝛ nichil ꝓter malũ odim̃. Si aut̃ bonos amicos habem̃. ꝛ inimicos malos. dmicos q̃ de inbonitate ſua diligere debem̃. i. idò q̃ boni ſ; inimicos aut̃ q̃ inbonitate diligere ñ possum̃. q̃ boni ñ ſ. tam̃ ꝓpter ea diligẽ debem̃. ut bonitatẽ habeant. ꝛ boni ſint. Et inhis oib̃ ñ ñ bonitas diligit̃. qñ nichil diligit̃ ñ ꝓpt̃ bonitatẽ. Simili m̃ cũ ds diligit̃ ꝓpt̃ ſe diligit̃ q̃ ab alio ñ ẽ. neq; aliud ab ipſo ñ qd diligit̃ in ipſo. ſcũ ũ parm̃ diligit̃ ñ ꝓpt̃ ſe diligit̃. ſ; ꝓpt̃ dm̃. dic̃. i. amic̃. q̃ dm̃ habet. dic̃. i. inimic̃. ut dm̃ habeat. Et inhis omib̃ ñ ñ ds diligit̃. q̃ aliud ñ ẽ q̃ ds. q̃ ꝛ nullo diligit̃. q̃ ẽ ꝛ in ſto diligit̃ ut ſit. Cũ cũ ds diligit̃. ꝛ cũ parm̃ diligit̃. ds diligit̃. Quare q̃ dic ſcꝓta ut dm̃ diligas. ꝛ parmũ. Si indo dm̃ diligis. ꝛ inparmo dm̃ diligis. nec aliud indo q̃ inparmo diligis. Quare duo ſ ꝓcepta caritatis. Si enim utrq; ds diligit̃ inutq; unũ inplet̃ nec op̃ fuerat geminari de ope uno. Suf ficẽt ſi duraret, dilige dm̃ dm̃ tuũ. In hoc enim totũ ẽ. Qenim dm̃ uere diligit̃. ũq; diligit̃. Si uere diligit̃ ũbicũq; inuenit̃. Inſe ipſo. inparmo. in m̃ ꝛ foris. ſur ſũ ꝛ deorſũ. longe ꝛ ppe. Si mel dulce ẽ. dulcis ẽ ꝛ fauus. Si mel diligis. diligis ꝛ fauũ. receptaculũ mellis. S; cũ mel diligit̃ idò diligit̃. q̃ dulcedo ipſũ ẽ. ſcũ ũ fauus diligit̃. idò diligit̃. q̃ dulce